

Sygn. akt I C 1052/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Sędziowie:	-
Protokolant:	Sebastian Śliwiński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 grudnia 2013 r. w L.

sprawy z powództwa

(...)(...)

przeciwko

D. P.

o zapłatę

powództwo oddała

Sygn. akt: I C 1052/13

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

W dniu 30 stycznia 2013 r. do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie został złożony przez (...)(...) z siedzibą w G. przeciwko D. P. o zapłatę kwot:

- 1) 327,64 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 31.01.2013 r. do dnia zapłaty;
- 2) 300 złotych.

Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W dniu 05.02.2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 27.04.2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.11.2012 r. (...) (...) S.A.z siedzibą w W.zawarł umowę cesji z powodem. Umowa cesji nie została załączona przez powoda.

Do akt postępowania dołączona została umowa zawarta pomiędzy (...) (...) S.A.z siedzibą w W.a pozwanym w dniu 29.06.2009 r. o świadczenie usług. (k. 27).

Powód wystawił dokument zatytułowany „Zawiadomienie o zmianie wierzyciela”. Brak jednak w aktach sprawy potwierdzenia nadania go do pozwanego.

Ponadto, powód przedstawił do akt niniejszej sprawy W. z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. (k. 26).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów załączonych przez strony do akt niniejszego postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód nie wskazał aby doszło cesji wierzytelności przysługującej (...) (...) S.A.wobec pozwanego. Powód nie wykazał także aby (...) (...) S.A.był wierzycielem pozwanego i z jakiego tytułu. Tym samym brak jest jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na podstawie umowy zawartej pomiędzy powodem i pozwanym zbyte.

Powód na potwierdzenie swoich roszczeń przedstawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Stosownie do przepisu art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Powyższe oznacza jednak jedynie, że Powód wystawił dokument, z którego treści wynika istnienie wierzytelności, natomiast brak jest potwierdzenia, iż jest to wierzytelność wobec pozwanego, która jest przedmiotem niniejszego postępowania, a nadto, iż wierzytelność została skutecznie nabyta od (...) (...) S.A.

W niniejszym postępowaniu powód nie udowodnił, iż przedmiotem niniejszego postępowania jest wierzytelność, którą (...) (...) S.A. miał względem pozwanego. Jednocześnie zgodnie z art. 510 § 1 k.c. przesłanką skutecznego przeniesienia wierzytelności na nabywcę jest istnienie tej wierzytelności i przysługiwanie tej wierzytelności zbywcy (nemo plus iuris in alium transfere potest quam ipse habet).

W niniejszym postępowaniu powód nie wykazał, iż doszło do zbycia na jego rzecz wierzytelności, której dotyczy pozew, przysługującej (...) (...) S.A. wobec pozwanego.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji.